

Ano, máš půvab ranních mlh,
jako v trávě květ první se zdáš,
jako proud vody z dešťů, jako horký dech
je dotyk tvůj a náš.

R: Však proto ne, proto ne, lásko,
to je málo na společnej svět.
To, že stojíš vždycky tam, kde tě potřebuju, lásko,
a proto miluju tě víc než jen teď.

Ano, líbí se mi tvá chůze z čapích hnízd
a ruce s prstýnky, když pohladí můj dech,
oči nejistý, však plný důvěry, jak uměj číst,
když mluvit nechci, stačí podívat se jen.

R: